

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 588

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 august 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
822.	— Decret privind conferirea unor decorații	2	
827.	— Decret privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 228 Apărare Antiaeriană din componerea Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”	2	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 647 din 10 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 ¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 729 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă	12-13
Decizia nr. 717 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ⁴ din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 771 din 1 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală	14-15
Decizia nr. 718 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	5-6	Decizia nr. 772 din 1 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	15-16
Decizia nr. 719 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 92 alin. (3), art. 140 și art. 155 din Legea învățământului nr. 84/1995 și ale art. 61 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic	6-9	Decizia nr. 779 din 1 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h ¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	17-18
Decizia nr. 720 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ³ alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă	9-10	Decizia nr. 783 din 1 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	19-21
Decizia nr. 721 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2, ale art. 34 alin. 2 și ale art. 183 din Codul de procedură civilă	11-12	Decizia nr. 786 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	21-22
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.037/C. — Ordin al ministrului justiției privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane	23-25
		2.065/456. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor și al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse pentru modificarea anexelor nr. 21 și 26 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 972/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici din domeniul energiei aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor	25-31

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 9 lit. A și B și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război,

având în vedere propunerea ministrului apărării,

în semn de recunoștință și apreciere pentru înaltul profesionalism, spiritul de sacrificiu, devotamentul și curajul dovedite în timpul executării unor misiuni sub mandatul unor organisme sau coaliții internaționale la care țara noastră este parte,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Comandor*, cu însemn de război, ofițerilor prevăzuți în anexa*) la prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn de război, ofițerilor prevăzuți în anexa*) la prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn de război, ofițerilor prevăzuți în anexa*) la prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Virtutea Aeronautică* în grad de *Cavaler*, cu însemn de război, ofițerului prevăzut în anexa*) la prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Ordinul *Virtutea Maritimă* în grad de *Cavaler*, cu însemn de război, ofițerului prevăzut în anexa*) la prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a II-a, cu însemn de război, maistrului militar și subofițerilor prevăzuți în anexa*) la prezentul decret.

Art. 7. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a III-a, cu însemn de război, maistrului militar și subofițerilor prevăzuți în anexa*) la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 24 iulie 2008.

Nr. 822.

*) Anexa se comunică instituțiilor interesate.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind acordarea Drapelului de luptă Batalionului 228 Apărare Antiaeriană din compunerea Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”

În temeiul prevederilor art. 92 și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului apărării,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se acordă Drapelul de luptă Batalionului 228 Apărare Antiaeriană din compunerea Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iulie 2008.

Nr. 827.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 647

din 10 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Ciocan în Dosarul nr. 2.034/266/2006 al Judecătoriei Negrești-Oaș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.034/266/2006, **Judecătoria Negrești-Oaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată într-o cauză având ca obiect partaj bunuri comune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât impun autorului excepției obligația de a-și alege domiciliul în țară, contrar prevederilor constituționale și din normele internaționale invocate.

Judecătoria Negrești-Oaș opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Dacă pârâțul locuiește în străinătate, președintele va putea fixa un termen mai îndelungat. Prin citație pârâțul va fi informat că are obligația de a-și alege domiciliul în România, unde urmează să i se facă toate comunicările privind procesul. În cazul în care pârâțul nu se conformează acestei obligații, comunicările se vor face prin scrisoare recomandată, recipisa de predare la poșta română a scrisorii, în cuprinsul căreia vor fi menționate actele ce se expediază, ținând loc de dovadă de îndeplinire a procedurii.”*

Excepția de neconstituționalitate este raportată la art. 17 din Constituție, la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 13 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale, întrucât îi impun pârâțului obligația de a-și alege domiciliul în țară, contrar prevederilor constituționale și normelor internaționale invocate.

Examinând excepția, Curtea Constituțională constată că motivele invocate nu sunt întemeiate.

Textul de lege criticat de autorul excepției cuprinde dispoziții de procedură judiciară pe care legiuitorul este abilitat să le adopte, în condițiile prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, cu respectarea tuturor normelor și principiilor consacrate în Legea fundamentală.

În acest sens, Curtea reține că art. 21 din Constituție prevede accesul liber la justiție și dreptul părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Dispozițiile legale atacate răspund tocmai acestei exigențe, pe de o parte, acordând pârâțului care locuiește în străinătate un termen mai lung, pentru ca acesta să își poată pregăti apărarea, iar pe de altă parte, oferindu-i posibilitatea să își aleagă domiciliul în România pentru ca procesul să se poată desfășura în condiții normale și pentru ca reclamantul să fie protejat de exercitarea abuzivă de către pârât a drepturilor procesuale.

Absența unei reglementări ca aceea care formează obiectul excepției de neconstituționalitate ar putea genera prelungirea procesului dincolo de limitele rezonabile prescrise de Constituție sau chiar imposibilitatea desfășurării procesului, cu încălcarea gravă a dreptului reclamantului de a avea acces liber la justiție

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114¹ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gheorghe Ciocan în Dosarul nr. 2.034/266/2006 al Judecătorei Negrești-Oaș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 717

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580⁴ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rovimet” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 9.292/288/2007 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 9.292/288/2007, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580⁴ din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Rovimet” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri privind o obligație de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât creează o situație vădit defavorabilă debitorului, prin pronunțarea unei încheieri care nu poate fi atacată pe nicio cale, cu consecința posibilității desființării irevocabile a unor lucrări și producerea de prejudicii materiale importante.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece, pe de-o parte, prevederile legale criticate sunt norme de procedură care se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale, iar, pe de altă parte, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și deci la toate gradele de jurisdicție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580⁴ din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

„Dispozițiile prevăzute în secțiunea de față sunt aplicabile în mod corespunzător și în cazul când titlul executoriu cuprinde o obligație de a nu face.

Creditorul va putea cere instanței de executare să fie autorizat, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să desființeze el însuși sau prin alte persoane, dacă este cazul, pe

socoteala debitorului, lucrările făcute de acesta împotriva obligației de a nu face.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că reglementarea criticată face parte din Cartea a V-a a Codului de procedură civilă, consacrată executării silite a obligațiilor stabilite printr-un titlu executoriu, Secțiunea a IV-a referitoare la executarea silită a obligațiilor de a face sau de a nu face. Potrivit dispozițiilor criticate, creditorul va putea cere instanței de executare să fie autorizat, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să desființeze el însuși sau prin alte persoane, dacă este cazul, pe socoteala debitorului, lucrările făcute de acesta împotriva obligației de a nu face.

Curtea constată că finalitatea reglementării în discuție este evidentă și constă în determinarea debitorului de a executa obligația constatată printr-un titlu executoriu, în cazul de față fiind vorba despre neexecutarea obligației de a nu face. Prin posibilitatea creditorului de a cere instanței de executare să fie autorizat să desființeze el însuși sau prin alte persoane lucrările

făcute de debitor, legiuitorul a urmărit să împiedice tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității, ca exigență imperativă a executării silite.

Consacrarea caracterului irevocabil al încheierii prin care instanța de executare îl autorizează pe creditor să desființeze lucrările făcute de debitor este în deplină concordanță cu finalitatea reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 din Constituție, întrucât, așa cum Curtea a statuat în mod constant, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și deci la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea constată că susținerile autorului excepției în sensul că debitorul este discriminat în raport cu creditorul sunt neîntemeiate, deoarece principiul egalității în fața legii presupune acordarea aceluiași tratament juridic unor situații juridice egale sau similare. Or, nu se poate susține că în cadrul procedurii executării silite creditorul se află în aceeași situație juridică cu debitorul.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580⁴ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Rovimet” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 9.292/288/2007 al Judecătoriai Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 718

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 19.634/212/2007, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mircea Popescu în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât plasează justițiabilul într-o poziție de inferioritate față de stat. Pe de altă parte, susține că toate hotărârile judecătorești pronunțate în litigiul în care a ridicat prezenta excepție de neconstituționalitate sunt neconstituționale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mircea Popescu în Dosarul nr. 19.634/212/2007 al Judecătoriai Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Judecătoria Constanța — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile criticate din Codul de procedură fiscală nu contravin prevederilor invocate din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale deoarece textele de lege criticate nu înlătură accesul liber la justiție și posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 172 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Mircea Popescu în Dosarul nr. 19.634/212/2007 al Judecătoriei Constanța. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 719

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 92 alin. (3), art. 140 și art. 155 din Legea învățământului nr. 84/1995 și ale art. 61 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător

Simona Ricu — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 92 alin. (3), art. 140 și 155 din Legea învățământului nr. 84/1995 și ale art. 61 din Legea nr. 128/1997

privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Laurențiu Modan în Dosarul nr. 35.638/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de către autorul excepției, prin care solicită acordarea unui termen de judecată deoarece este în imposibilitate de prezentare din cauza stării de sănătate. Acesta a anexat la cerere un bilet de trimitere emis de un medic de familie. De asemenea, magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de Ministerul Educației și Cercetării, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de amânare.

Curtea, deliberând, în temeiul dispozițiilor art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea de amânare.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă deoarece aceasta vizează aspecte privind aplicarea legii de către instanța de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 548 din 14 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 35.638/2/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal, admitând recursul împotriva încheierii din 28 noiembrie 2007, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 35.638/2/2005, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 92 alin. (3), art. 140 și 155 din Legea învățământului nr. 84/1995 și ale art. 61 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Laurențiu Modan în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ privind anularea unui ordin al ministrului educației și cercetării privind neconfirmarea titlului didactic de profesor universitar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale întrucât Consiliul Național de Atestare a Titlurilor și Diplomelor Universitare își depășește statutul de organ consultativ, iar Ministerul Educației și Cercetării „uită deseori să-și mai exercite controlul și să-i cenzureze activitatea discreționară”. În aceste condiții, încălcând-se principiul autonomiei universitare, Ministerul Educației și Cercetării a refuzat să îi acorde autorului excepției titlul de profesor universitar, deși dosarul său fusese validat de senatul universității la care își desfășoară activitatea în calitate de conferențiar universitar.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, iar ridicarea excepției de neconstituționalitate a fost determinată de modul de interpretare și de aplicare a legii, aspecte care excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13, art. 92 alin. (3), art. 140 și 155 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, și ale art. 61 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997. Dispozițiile art. 140 alin. (2) din Legea învățământului nr. 84/1995 au fost modificate prin Legea nr. 354/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 30 iulie 2004.

Prin urmare, dispozițiile criticate din Legea nr. 84/1995 au în prezent următorul conținut:

— Art. 13: „*Autonomia universitară este garantată.*”;

— Art. 92 alin. (3): „*Autonomia universitară se realizează, în principal, prin:*

a) *stabilirea structurii interne a instituției de învățământ superior, conform legii;*

b) *programarea, organizarea, desfășurarea și perfecționarea procesului de învățământ; stabilirea planurilor de învățământ și a programelor analitice în acord cu strategiile și cu standardele naționale ale dezvoltării învățământului superior; organizarea admiterii candidaților la studii și definirea criteriilor de evaluare a performanțelor academice și profesionale ale studenților;*

c) *proiectarea, organizarea și stabilirea formelor de învățământ postuniversitar, confirmate prin acreditarea programelor de studiu; stabilirea, împreună cu Ministerul Educației Naționale și cu alte autorități publice, agenți economici, organizații profesionale și patronale recunoscute la nivel național, a domeniilor în care se utilizează diplomele și certificatele proprii emise;*

d) *selectarea și promovarea personalului didactic ori ale celorlalte categorii de personal angajat, precum și stabilirea criteriilor de apreciere a activității didactice și științifice; acordarea titlurilor didactice, științifice și onorifice, în condițiile legii;*

e) *organizarea cercetării științifice și a documentării; organizarea activităților de editare și de tipărire; organizarea activităților audiovizuale; stabilirea programelor de cooperare cu alte instituții de învățământ superior și de cercetare, din țară și din străinătate;*

f) *eligibilitatea tuturor organismelor de conducere prin vot secret;*

g) *stabilirea necesității financiare și materiale; folosirea fondurilor și gestionarea lor, cu respectarea prevederilor legale; găsirea și stabilirea surselor suplimentare de venituri; organizarea și controlul serviciilor economico-gospodărești;*

h) *soluționarea problemelor sociale ale comunităților universitare; acordarea burselor de studiu și de cercetare, inclusiv a celor provenite din fonduri proprii;*

i) *organizarea de manifestări și activități științifice, culturale și sportive;*

j) *înfiișarea de fundații, conform legii; stabilirea și folosirea unor însemne și simboluri proprii;*

k) asigurarea ordinii și disciplinei în spațiul universitar.;

— Art. 140: „(1) Ministerul Educației Naționale se organizează și funcționează potrivit legii. Ministerul Educației Naționale, ca organ de specialitate, are răspunderea de a elabora și de a aplica politica educațională, în conformitate cu art. 2. Ministerul Educației Naționale are drept de inițiativă și de execuție în domeniul politicii financiare și a resurselor umane din sfera educației și colaborează cu alte ministere implicate în dezvoltarea învățământului.

(2) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației și Cercetării constituie structuri de experți și se sprijină pe organisme consultative, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral: Consiliul Național pentru Reformă a Învățământului, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național al Bibliotecilor, Consiliul Național pentru Formare și Educație Continuă, comisiile naționale de specialitate pe discipline și structurile manageriale ale programelor de reformă. Componenta consiliilor și regulamentele lor de funcționare se aprobă prin ordin al ministrului educației și cercetării. În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației și Cercetării consultă, după caz, societățile științifice naționale ale cadrelor didactice, federațiile sindicale reprezentative la nivel de ramură, structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, ca parteneri sociali, și organizațiile studențești și de elevi, recunoscute pe plan național.

(3) Pentru confirmarea titlurilor, diplomelor și certificatelor universitare Ministerul Educației Naționale constituie Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. Membrii consiliului sunt profesori universitari, personalități de prestigiu științific, cultural și moral, recunoscute pe plan național sau internațional. Ei sunt selectați pe baza propunerilor senatelor universitare. Consiliul funcționează potrivit unui regulament propriu, aprobat prin ordin al ministrului educației naționale.

(4) Consiliul Național al Rectorilor se constituie și funcționează în baza statutului propriu.

(5) În subordinea Ministerului Educației Naționale funcționează:

a) Institutul de Științe ale Educației, ca institut de cercetare și dezvoltare care activează în domeniul inovării și reformei sistemului național de învățământ;

b) Federația Sportului Școlar și Universitar, ca unitate autonomă cu personalitate juridică. Federația Sportului Școlar și Universitar coordonează activitatea sportivă a asociațiilor sportive școlare și universitare. Federația Sportului Școlar și Universitar se afiliază la federațiile internaționale ale sportului școlar, respectiv universitar. Cluburile sportive școlare și universitare, înființate conform prevederilor art. 40 alin. (1), au personalitate juridică și se pot afilia la federațiile de specialitate. Transferarea sportivilor din aceste cluburi se face în baza reglementărilor federațiilor de specialitate, potrivit regimului de transferuri aplicat celorlalte cluburi sportive.”;

— Art. 155: „Ministerul Educației Naționale are obligația de a asigura pregătirea și perfecționarea personalului didactic din sistemul național de învățământ și stabilește, prin organisme de specialitate, standardele naționale pentru atestarea calității de cadru didactic.”

Dispozițiile art. 61 din Legea nr. 128/1997 au următorul conținut:

— „Art. 61. — (1) Concursul pentru ocuparea posturilor de conferențiar universitar sau de profesor universitar constă în verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, prin analiza

dosarului de înscriere la concurs, iar pentru cei care nu provin din învățământul superior, și din susținerea unei prelegeri publice, în fața studenților, în prezența comisiei de concurs. Tema prelegerii se stabilește de către comisie și se anunță candidatului cu 48 de ore înainte de susținere.

(2) Comisia de concurs este formată din decanul facultății sau un reprezentant al acestuia, membru în senatul universitar, în calitate de președinte, din 4 membri, dintre care cel puțin 2 din afara instituției de învățământ superior respective. Comisia de concurs este alcătuită din conferențieri universitari și din profesori universitari, pentru postul de conferențiar universitar, respectiv din profesori universitari, pentru postul de profesor universitar. Comisia de concurs se aprobă de către senatul universitar, la propunerea consiliului facultății.

(3) Aprecierea candidatului la concursul pentru ocuparea postului didactic de conferențiar universitar sau de profesor universitar se face prin punctaj, în baza unei grile adaptate specificului catedrei sau departamentului, aprobată de senatul universitar. Raportul comisiei cuprinde evaluarea activității didactice și a celei științifice a candidatului, activitatea extradidactică în interesul învățământului, precum și aprecierea asupra prelegerii publice.

(4) Președintele comisiei de concurs prezintă raportul acesteia în consiliul facultății, nominalizând candidatul cu cele mai bune performanțe. Consiliul facultății aprobă rezultatul concursului prin vot nominal deschis.

(5) Hotărârea consiliului facultății se prezintă de către decan sau de către un reprezentant al acestuia și se supune de către rector validării senatului universitar cu privire la respectarea criteriilor și a procedurii de concurs, care se pronunță prin vot nominal deschis.

(6) Dosarul de concurs, împreună cu raportul comisiei și cu documentele însoțitoare, se înaintează Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, care, pe baza analizei acestora, se pronunță prin vot nominal deschis, în termen de cel mult 90 de zile. În cazul în care un conferențiar universitar sau profesor universitar susține concurs pentru un post didactic în aceeași specialitate și pentru același titlu didactic, dobândit printr-un concurs anterior, nu mai este necesară confirmarea de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare.

(7) În urma ordinului emis de către ministrul învățământului, numirea pe postul de conferențiar universitar, respectiv de profesor universitar, se face prin decizia rectorului, începând cu prima zi a semestrului următor celui în care a avut loc validarea concursului în senatul universitar.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 32 alin. (6) privind autonomia universitară.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate reglementează, pe de o parte, atribuțiile Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și, pe de altă parte, condițiile în care o persoană poate dobândi titlul de profesor universitar.

Astfel, potrivit art. 32 alin. (6) din Constituție, autonomia universitară este garantată. Dispozițiile art. 13 din Legea învățământului nr. 84/1995 reiterează prevederile constituționale, având același conținut. Totodată, potrivit art. 89 din aceeași lege, autonomia universitară constă în dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice fără niciun fel de ingerințe ideologice, politice sau religioase, de a-și asuma un ansamblu de competențe și obligații în concordanță cu opțiunile și orientările strategice naționale ale dezvoltării învățământului superior, stabilite prin lege, iar, în conformitate cu art. 92 alin. (3) lit. d), autonomia universitară se realizează, în principal, și prin selectarea și promovarea personalului didactic, prin stabilirea criteriilor de apreciere a activității didactice și științifice și prin

acordarea titlurilor didactice, științifice și onorifice, în condițiile legii.

Curtea reține că normele privind regulile de alegere a organelor de conducere ale instituțiilor de învățământ superior fac parte din secțiunea a 7-a „Autonomia universitară” (art. 89—96) a cap. IX „Învățământul superior” din Legea învățământului nr. 84/1995 și nu contravin principiului constituțional al garantării autonomiei universitare, ci, dimpotrivă, dau expresie acestuia.

Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 din Legea nr. 128/1997, raportată la prevederile constituționale ale art. 32 alin. (6), Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată deoarece stabilirea condițiilor de desfășurare a concursului pentru ocuparea posturilor de conferențiar universitar sau de profesor universitar se face de către legiuitor, cu respectarea principiului autonomiei universitare, dispozițiile criticate neconținând norme contrare acestuia. În acest sens,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13, art. 92 alin. (3), art. 140 și 155 din Legea învățământului nr. 84/1995 și ale art. 61 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul cadrelor didactice, excepție ridicată de Laurențiu Modan în Dosarul nr. 35.638/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 720

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Haltric, Angelica Haltric și Angelo Haltric în Dosarul nr. 12.293/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

comisia de concurs, formată din conferențieri universitari, respectiv profesori universitari, se aprobă de senatul universitar, la propunerea consiliului facultății. Totodată, consiliul facultății aprobă rezultatul concursului prin vot nominal deschis, iar hotărârea consiliului facultății se prezintă de către decan sau de către un reprezentant al acestuia și se supune de către rector validării senatului universitar.

În ceea ce privește susținerile autorului excepției potrivit cărora se încalcă principiul autonomiei universitare prin faptul că Ministerul Educației și Cercetării a refuzat să îi acorde titlul de profesor universitar, deși dosarul său fusese validat de senatul universității la care își desfășoară activitatea în calitate de conferențiar universitar, Curtea constată că acestea nu pot fi primite întrucât vizează aspecte privind aplicarea legii de instanța de judecată, neintrând în competența Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 12.293/233/2007, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ alin. 1 teza a**

doua din Codul de procedură civilă. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elena Haltric, Angelica Haltric și Angelo Haltric în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cereri de amendare civilă, în temeiul art. 580³ din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în condițiile în care împotriva hotărârii de obligare a debitorului la plata unei amenzi nu s-a prevăzut nicio cale de atac.

Tribunalul Galați — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă sunt constituționale deoarece este la latitudinea legiuitorului stabilirea procedurii de judecată și a căilor de atac.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580³ alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Instanța sesizată de creditor poate*

obliga pe debitor, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să plătească, în favoarea statului, o amendă civilă de la 200.000 lei la 500.000 lei, stabilită pe zi de întârziere până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor criticate prin Decizia nr. 562/2005, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 1.111 din 8 decembrie 2005, statuând că reglementarea criticată se subsumează cărții a V-a a Codului de procedură civilă, consacrată executării silite a obligațiilor stabilite printr-un titlu executoriu, constituind secțiunea a IV-a referitoare la executarea silită a obligațiilor de a face sau de a nu face. Finalitatea acesteia este evidentă și constă în determinarea debitorului rău-platnic de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, pe care numai el o poate executa, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar, se urmărește contracararea manoperelor abuzive, tinzând la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității, ca exigență imperativă a executării silite.

Așa fiind, ar fi illogic și contrar finalității urmărite ca încheierea de obligare a debitorului la plata amenzii civile să fie supusă unor căi de atac. Consacrarea caracterului irevocabil al acestei încheieri este deci în deplină concordanță cu finalitatea reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 din Constituție, întrucât, așa cum Curtea a statuat în mod constant, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și deci la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580³ alin. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Haltric, Angelica Haltric și Angelo Haltric în Dosarul nr. 12.293/233/2007 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 721

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2, ale art. 34 alin. 2 și ale art. 183 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. 1 și 2, ale art. 34 alin. 2 și ale art. 183 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut:

— Art. 31 alin. 1 și 2: *„Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*

Nu se admite interogatoriul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.”;

— Art. 34 alin. 2: *„Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai odată cu fondul.”;*

— Art. 183: *„Dacă partea care defăima înscrisul ca fals arată pe autorul sau complicele falsului, instanța poate suspenda judecata pricinii, înaintând înscrisul procurorului împreună cu procesul-verbal ce se va încheia.”*

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

În ceea ce privește prevederile art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 547 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 noiembrie 2005, constatând că nu sunt încălcate prevederile art. 21 din Constituție. În cuprinsul deciziei s-a reținut că judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin această reglementare legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca odată cu fondul, instanța de control judiciar urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă. Totodată, Curtea a arătat că cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuvințează sau se respinge abținerea, precum și de aceea prin care se încuvințează recuzarea, care nu sunt supuse nici unei căi de atac.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2, ale art. 34 alin. 2 și ale art. 183 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Viorica Mavhima în Dosarul nr. 7.558/280/2005 al Judecătoriei Pitești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.558/280/2005, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2, ale art. 34 alin. 2 și ale art. 183 din Codul de procedură civilă.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elena Viorica Mavhima în dosarul cu numărul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale întrucât lipsa de contradictorialitate a procedurii recuzării limitează dreptul la apărare al părților, iar posibilitatea instanței de a cenzura utilitatea suspendării judecății în cazul prevăzut de art. 183 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul părților la un proces echitabil, în condițiile în care instanța continuă judecata pe baza unor înscrisuri care pot fi dovedite ca fiind false.

Judecătoria Pitești și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale. În ceea ce privește dispozițiile art. 183 din Codul de procedură civilă, consideră că acestea nu conțin norme discriminatorii și nu îngrădesc dreptul părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime și nici dreptul la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește celelalte critici de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2 și ale art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că și acestea sunt neîntemeiate deoarece aceste dispoziții procedurale nu conțin discriminări de natură a duce la încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție. Totodată, faptul că cererea de recuzare se soluționează în absența autorului acesteia și că interogatoriul nu este permis ca mijloc de probă nu contravine nici dreptului la

apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, deoarece judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbatere contradictorii.

Referitor la prevederile art. 183 din Codul de procedură civilă privind suspendarea judecării pricinii în cazul declarării în fals a unui înscris, Curtea constată că și acestea sunt constituționale. Astfel, instanța nu este obligată să dispună suspendarea, ci are această posibilitate atunci când are îndoieli cu privire la autenticitatea înscrisului. Suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care instanțele judecătorești ar pronunța hotărâri contradictorii, cu efecte asupra stabilității raporturilor juridice existente între părți.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2, ale art. 34 alin. 2 și ale art. 183 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Viorica Mavhima în Dosarul nr. 7.558/280/2005 al Judecătoriei Pitești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 729

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Corneliu Ștefan Bistriceanu, Sanda Bistriceanu și Mihai Filip în Dosarul nr. 80/300/2002 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocat Daniela-Louise Mohanu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care pune în discuție lipsa de procedură cu partea Mircea Gherghinescu, decedat.

Magistratul-asistent învederează Curții faptul că, potrivit încheierii de sesizare, Mircea Gheorghiu este parte în dosar în calitate de pârât.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că procedura de citare este legală, cadrul procesual specific excepției de neconstituționalitate fiind fixat prin încheierea de sesizare a Curții Constituționale.

Deliberând, Curtea respinge cererea prealabilă vizând procedura de citare, constată că aceasta este legală și acordă cuvântul pentru susținerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul convențional al autorilor excepției susține, în esență, că dispozițiile art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „hotărârea care constată perimarea este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare”, contravin dreptului la o cale efectivă de atac, consacrat de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece termenul de recurs este calculat nu de la data comunicării hotărârii, ci a pronunțării ei. Se creează, în același timp, o discriminare între subiectele de drept care beneficiază de o cale de atac ce poate fi promovată din momentul comunicării hotărârii judecătorești și cei care au interesul să atace cu recurs o hotărâre prin care se constată perimarea, pentru care termenul de recurs curge din momentul pronunțării acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată deoarece textul de lege criticat nu se opune dreptului de a folosi căile de atac, în condițiile legii. Mai mult, nicio prevedere din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nici din Constituția României nu dispun cu privire la modalitatea în care legiuitorul ar trebui să reglementeze asupra normelor privind procedura de judecată, atât timp cât drepturile fundamentale aici înscrise sunt respectate. Totodată, termenul de recurs al hotărârii prin care se constată perimarea, calculat de la momentul pronunțării acesteia, are un caracter special, având în vedere că dreptul la acțiune al titularului este lăsat din propria neglijență sau dezinteres în nelucrare, astfel că posibilitatea exercitării acestei căi de atac constituie ea însăși un beneficiu al subiectului de drept. Textul legal criticat nu creează discriminări, având în vedere că se aplică unitar tuturor celor aflați în aceeași situație juridică reglementată de ipoteza norme legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 80/300/2002, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Corneliu Ștefan Bistriceanu, Sanda Bistriceanu și Mihai Filip într-o cauză civilă privind soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a constatat perimarea unei cereri de chemare în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale atacate sunt neconstituționale întrucât stabilesc ca moment al curgerii termenului pentru exercitarea căii de atac a recursului împotriva hotărârii prin care se constată perimarea data pronunțării hotărârii, și nu a comunicării acesteia, lipsind astfel părțile de dreptul la o cale efectivă de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece textele legale atacate nu contravin

Constituției și nici Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: *„Hotărârea care constată perimarea este supusă recursului în termen de 5 zile de la pronunțare.”*

Excepția de neconstituționalitate se întemeiază pe prevederile art. 11 — *„Dreptul internațional și dreptul intern”*, art. 15 — *„Universalitatea”*, art. 16 — *„Egalitatea în drepturi”* și ale art. 20 — *„Tratatele internaționale privind drepturile omului”* din Constituția României, precum și ale art. 13 — *„Dreptul la un recurs efectiv”* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica de neconstituționalitate vizează momentul de la care, potrivit prevederilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, legiuitorul a stabilit că poate fi exercitată calea de atac a recursului împotriva hotărârii de constatare a perimării, respectiv în termen de 5 zile de la pronunțare. În opinia autorilor excepției, acest termen trebuie să curgă, la fel ca în alte cazuri de recurs, de la momentul comunicării hotărârii supus recursului, în caz contrar fiind încălcat principiul egalității și dreptul la o cale efectivă de atac.

Curtea constată că asemenea critici urmăresc practic modificarea unor soluții legislative în sensul dorit de autorul excepției, deoarece, printr-o anumită interpretare, într-o speță dată, acesta se află într-o situație nefavorabilă. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „se pronunță numai cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

În consecință, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 253 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Corneliu Ștefan Bistriceanu, Sanda Bistriceanu și Mihai Filip în Dosarul nr. 80/300/2002 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 771

din 1 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Onofrei în Dosarul nr. 6.811/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința penală nr. 643 din 12 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.811/121/2007, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Onofrei cu ocazia soluționării unei cauze penale privind pe autorul excepției, trimis în judecată pentru săvârșirea unei tentative la infracțiunea de omor calificat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor, precum și dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât, spre deosebire de faza judecătii, în faza de urmărire penală nu există obligativitatea asistenței juridice pentru învinuit sau inculpat în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare. Consideră că limitarea asistenței juridice obligatorii în cursul urmăririi penale față de cea din cursul judecătii este total nejustificată și constituie o evidentă discriminare. Arată că dispozițiile de lege criticate nu garantează pe deplin dreptul și posibilitatea învinuitului sau inculpatului de a se apăra. De asemenea, prevederile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală aduc atingere echitabilității procesului, din moment ce între cele două faze ale aceluiași proces penal, unic și indivizibil, există diferențe în privința tratării problemei obligativității asistenței juridice, cu evidente consecințe nefavorabile pentru învinuit sau inculpat.

Tribunalul Galați — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Legea fundamentală garantează dreptul la apărare, iar nu pe cel la

asistență juridică obligatorie, stabilirea cazurilor în care asistența juridică a învinuitului sau inculpatului este obligatorie fiind un atribut exclusiv al legiuitorului.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere că regula consacrată constituțional este aceea a asistenței juridice facultative, iar excepțiile de la această regulă sunt lăsate la aprecierea legiuitorului. Face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie, invocând deciziile nr. 7/2000, nr. 109/2001, nr. 365/2005 și nr. 600/2006.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală sunt constituționale întrucât dreptul la apărare nu poate fi confundat cu dreptul la asistență juridică obligatorie, primul fiind garantat în toate cazurile, iar cel de-al doilea fiind creat de legiuitor, care stabilește și situațiile în care consideră că este necesar. Invocă, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 7/2000, nr. 533/2005 și nr. 600/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Asistența juridică este obligatorie când învinuitul sau inculpatul este minor, internat într-un centru de reeducare sau într-un institut medical educativ, când este reținut sau arestat chiar în altă cauză, când față de acesta a fost dispusă măsura de siguranță a internării medicale sau obligarea la tratament medical chiar în altă cauză ori când organul de urmărire penală sau instanța apreciază că învinuitul ori inculpatul nu și-ar putea face singur apărarea, precum și în alte cazuri prevăzute de lege.*”

În cursul judecătii, asistența juridică este obligatorie și în cauzele în care legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.”

În opinia autorului excepției, prevederile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 cu privire la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de

procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 312 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 17 aprilie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, reținând că Legea fundamentală garantează dreptul la apărare, iar nu și pe cel la asistență juridică obligatorie. Astfel, stabilirea cazurilor în care asistența juridică este obligatorie constituie atributul exclusiv al legiuitorului. În cazurile în care legea impune asistența juridică obligatorie a învinuitului sau inculpatului, apărarea are valoarea unei instituții de cert interes social, care funcționează atât în favoarea învinuitului sau a inculpatului, cât și în vederea asigurării unei bune desfășurări a procesului penal, în considerarea unor situații speciale ce rezultă din însăși enumerarea cuprinsă în dispozițiile de lege criticate. Prin

urmare, nu se poate susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale numai pentru că nu prevăd că asistența juridică este obligatorie în toate cazurile, câtă vreme exercitarea dreptului la asistență juridică este garantată. Cu același prilej, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate nu îngăduiesc dreptul părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime și de a se prevala, în tot cursul procesului penal de toate garanțiile care condiționează, într-o societate democratică procesul echitabil, ele aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără discriminări pe considerente arbitrare. De altfel, principiul egalității presupune un tratament identic pentru toate persoanele aflate în aceeași situație juridică și nu uniformizarea situațiilor în care se poate afla o persoană.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Onofrei în Dosarul nr. 6.811/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 772

din 1 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iancu Ceuță și Corneliu Natanael Ceuță în Dosarul nr. 5.143/221/2006 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.143/221/2006, **Tribunalul Hunedoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Iancu Ceuță și Corneliu Natanael Ceuță cu ocazia soluționării apelurilor formulate de autorii

excepției împotriva unei sentințe penale referitoare la o cerere de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, întrucât nu individualizează faptele sau împrejurările noi de care instanța trebuie să țină seama, acestea fiind lăsate la aprecierea instanței. Consideră că textul de lege criticat ar trebui reformulat pentru a face referire expresă la probele care nu au fost cunoscute de instanță la judecarea fondului cauzei sau asupra cărora aceasta nu s-a pronunțat.

Tribunalul Hunedoara — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind atributul legiuitorului să determine cazurile și condițiile în care poate fi formulată o cerere de revizuire. Arată că textul de lege criticat, prin verificarea legalității unei hotărâri definitive, este o garanție suplimentară a respectării drepturilor persoanelor condamnate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție conferă legiuitorului competența exclusivă de a stabili procedura de judecată și îl îndrituiesc pe acesta ca în considerarea unor situații deosebite să stabilească reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, așa cum este și situația reglementării cazului de revizuire prevăzut de art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală. Face trimitere în acest sens la deciziile Curții Constituționale nr. 250/2004 și nr. 839/2007.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, stabilirea căilor de atac, a condițiilor de exercitare a acestora, precum și a procedurii de judecată este de competența exclusivă a legiuitorului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iancu Ceuță și Corneliu Natanael Ceuță în Dosarul nr. 5.143/221/2006 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Revizuirea poate fi cerută când:*

a) *s-au descoperit fapte sau împrejurări ce nu au fost cunoscute de instanță la soluționarea cauzei;*”.

În opinia autorilor excepției, prevederile art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, precum și prevederile constituționale ale art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia solicită în realitate completarea textului de lege criticat, în sensul individualizării faptelor și împrejurărilor noi de care instanța trebuie să țină seama la aprecierea existenței cazului de revizuire prevăzut de art. 394 alin. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, cu referire expresă la probele care nu au fost cunoscute de instanță la judecarea fondului cauzei sau asupra cărora aceasta nu s-a pronunțat. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 779

din 1 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹)
din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Emilian Brustan în Dosarul nr. 2.973/84/2007 al Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 576D/2008, nr. 820D/2008, nr. 899D/2008 și nr. 1.055D/2008, având ca obiect aceași excepție, ridicată de Ilie Romilă și Milica Fediuc în dosarele nr. 5.079/86/2007 și, respectiv, nr. 5.078/86/2007 ale Tribunalului Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, de Giana Maria Pătrașcu în Dosarul nr. 3.916/113/2007 al Tribunalului Brăila — Secția comercială și de contencios administrativ și de Adrian Catalan în Dosarul nr. 217/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde doamna Felicia Mezdrea, consilier juridic al Primăriei Municipiului Vatra Dornei, parte în dosarele nr. 576D/2008 și nr. 820D/2008. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul părții prezente și procurorul sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 576D/2008, nr. 820D/2008, nr. 899D/2008 și nr. 1.055D/2008 la Dosarul nr. 550D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul consilierului juridic al Primăriei Municipiului Vatra Dornei. Acesta solicită respingerea excepției, arătând că, în opinia sa, textul de lege criticat este în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate de autorii excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierile din 14 septembrie 2007, 12 februarie 2008 și 15 februarie 2008, pronunțate de **Tribunalul Sălaj — Secția civilă în Dosarul nr. 2.973/84/2007, Tribunalul Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal în**

dosarele nr. 5.079/86/2007 și, respectiv, nr. 5.078/86/2007, Tribunalul Brăila — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 3.916/113/2007 și Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 217/120/2008, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali. Excepția a fost ridicată de Emilian Brustan, Ilie Romilă, Milica Fediuc, Giana Maria Pătrașcu și, respectiv, Adrian Catalan în litigiile de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererilor de anulare a hotărârilor Consiliilor locale ale municipiilor Zalău, Vatra Dornei, Brăila și al orașului Titu, prin care s-a luat act de încetarea de drept a mandatelor de consilieri locali ale acestora.

În motivările excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate au caracter retroactiv, întrucât introduc o cauză de încetare de drept a mandatului de consilier care nu exista la data atribuirii acestui mandat. Se arată că se restrânge în mod nejustificat exercițiul dreptului constituțional de a fi ales, prin aceea că mandatul consilierului local nu poate fi exercitat pe toată durata sa. Se precizează că „dreptul de a fi ales presupune și posibilitatea exercitării atribuțiilor corespunzătoare demnității publice în care candidatul a fost ales, o interpretare contrară lipsind de conținut prevederile art. 37 din Constituție”. Se mai apreciază că principiul constituțional al mandatului reprezentativ este aplicabil și aleșilor locali, interzicerea trecerii acestora de la un partid la altul constituind o îngădire a mandatului lor reprezentativ. Se arată în plus că „aceași rațiune care a sprijinit interzicerea mandatului imperativ pentru parlamentari subzistă și în privința consilierilor județeni și locali”, însăși Legea nr. 393/2004, prin art. 3 alin. (2), recunoscând că, „în exercitarea mandatului, aleșii locali se află în serviciul colectivității locale și sunt responsabili în fața acesteia”. Se precizează că textul de lege criticat nu îndeplinește condițiile de claritate, accesibilitate și predictibilitate stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În acest sens, se arată că, „în condițiile în care mandatul public al consilierului a fost limitat retroactiv printr-o altă normă legală neprevizibilă la momentul anului 2004, s-a intervenit în mod injust atât asupra voinței colectivității locale (exprimată prin vot direct), cât și asupra angajamentului politic al consilierului față de aceasta”.

Tribunalul Sălaj — Secția civilă și Tribunalul Brăila — Secția comercială și de contencios administrativ consideră că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate. **Tribunalul Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal și Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ** nu și-au exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale, neputând fi reținute criticile formulate de autorii excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții prezente și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, modificată și completată prin Legea nr. 249/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 9 alin. (2) lit. h¹): „(2) *Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: [...]*

h¹) pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales;”.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (5), care instituie obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2), care statuează principiul neretroactivității legii, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 37, care consacră dreptul de a fi ales, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 69 privind mandatul reprezentativ.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin mai multe decizii s-a pronunțat asupra constituționalității textului de lege ce formează obiectul prezentei excepții, constatând că acesta este în deplină concordanță cu dispozițiile Legii fundamentale. Astfel, prin Decizia nr. 915 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 14 noiembrie 2007, Curtea a reținut că prevederile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, care instituie, pe lângă cazurile în care calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, un nou caz constând în pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales,

au ca finalitate prevenirea migrației politice a aleșilor locali de la un partid politic la altul, asigurarea unei stabilități în cadrul administrației publice locale, care să exprime configurația politică, așa cum aceasta a rezultat din voința electoratului. De asemenea, Curtea a constatat, cu același prilej, că textul criticat nu conține prevederi contrare dispozițiilor art. 16 din Constituție, acesta aplicându-se deopotrivă tuturor consilierilor locali sau județeni care și-au pierdut calitatea de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale, fără niciun fel de privilegii sau discriminări.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.167 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 4 din 3 ianuarie 2008, instanța de contencios constituțional a statuat că introducerea acestui nou caz de încetare a mandatului de consilier local este o consecință a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora partidele politice contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor. Aceasta deoarece electoratul acordă votul său unei persoane, pentru a îndeplini o funcție publică la nivelul administrației locale, în considerarea programului politic al partidului din rândurile căruia face parte la momentul alegerii și pe care această persoană urmează să îl promoveze pe perioada mandatului său de consilier local sau județean. De vreme ce alesul local nu mai este membru al partidului pe listele căruia a fost ales, înseamnă că nu mai întrunește condițiile de reprezentativitate și legitimitate necesare îndeplinirii programului politic pentru care alegătorii au optat. Prin urmare, nu se mai justifică menținerea acestuia în funcția publică.

Curtea constată că textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor art. 69 din Constituție, mandatul reprezentativ caracterizând statutul senatorilor și al deputaților, consilierii locali sau județeni și parlamentarii fiind supuși unor reguli distincte, specifice fiecăreia dintre aceste două categorii.

Nici critica referitoare la pretinsul caracter retroactiv al dispozițiilor de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu poate fi reținută. Aceasta deoarece textul se aplică de la data edictării sale, fără să afecteze pentru trecut statutul consilierului local sau județean.

În fine, Curtea observă că prevederile art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 sunt suficiente de clare și de precise, având un grad de predictibilitate care permite destinatarului reglementării să își normeze comportamentul astfel încât acesta să corespundă exigențelor impuse de prevederea de lege criticată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (2) lit. h¹) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Emilian Brustan în Dosarul nr. 2.973/84/2007 al Tribunalului Sălaj – Secția civilă, de Ilie Romilă și Milica Fediuc în dosarele nr. 5.079/86/2007 și, respectiv, nr. 5.078/86/2007 ale Tribunalului Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, de Giana Maria Pătrașcu în Dosarul nr. 3.916/113/2007 al Tribunalului Brăila — Secția comercială și de contencios administrativ și de Adrian Catalan în Dosarul nr. 217/120/2008 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 783

din 1 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și art. 15
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Dumitru Bocai în Dosarul nr. 9.579/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, cauză ce face obiectul Dosarului nr. 929D/2008 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.156D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vigroup” — S.A. din Ploiești și Societatea Comercială „Vigogeo Invest” — S.A. din Ploiești în Dosarul nr. 4.803/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării celor două cauze.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.156D/2008 la Dosarul nr. 929D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, indicând, în aceste sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 637/2006, care își menține valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 9.579/118/2007, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Dumitru Bocai într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect suspendarea executării unui act administrativ.

Prin Încheierea din 12 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.803/105/2007, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a**

dispozițiilor art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de pârâții Societatea Comercială „Vigroup” — S.A. Ploiești și Societatea Comercială „Vigogeo Invest” — S.A. din Ploiești într-o acțiune de contencios administrativ având ca obiect suspendarea executării unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției invocate în Dosarul nr. 929D/2008 — Dumitru Bocai — susține, în esență, că „alegerea viceprimarului este un act eminent politic, care trebuie să scape cenzurii instanței de contencios administrativ, de vreme ce statul român este organizat pe principiul separației puterilor în stat”.

În Dosarul nr. 1.156D/2008, autorii excepției arată următoarele: „dispozițiile prevăzute de art. 15 din Legea nr. 554/2004, potrivit cărora suspendarea executării actului se dispune până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile, contravin dreptului la un proces echitabil, precum și principiului egalității în drepturi, întrucât nu sunt aplicate — așa cum prevede art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 —, prevederile corespondente din Codul de procedură civilă referitoare la soluționarea cererilor de suspendare; echitabilitatea procesuală privește inclusiv posibilitatea unei probațiuni complete a dreptului, fapt ce nu se întâmplă în ipoteza reglementată de art. 15 din Legea nr. 554/2004, instanța putând să dispună suspendarea actului mai înainte de admiterea probatoriului complet; în măsura în care legea recunoaște posibilitatea terților de a solicita suspendarea efectelor unei autorizații de construire (act administrativ individual) se încalcă prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție privind dreptul de proprietate privată, respectiv a atributelor acestui drept: folosința și dispoziția materială; în măsura în care nu se recunoaște necesitatea depunerii unei cauțiuni de către petentul care solicită suspendarea este neîndoielnic că textul de lege este neconstituțional, raportat la art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție”.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, exprimându-și opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ce face obiectul Dosarului nr. 929D/2008, apreciază că aceasta „nu are caracter întemeiat, întrucât dispozițiile criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.”

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II, exprimându-și opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ce face obiectul Dosarului nr. 1.156D/2008, apreciază că aceasta este neîntemeiată, invocând în sprijinul opiniei sale și deciziile Curții Constituționale nr. 673/2006, nr. 939/2006, nr. 1.129/2007 și nr. 8/2008.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 14 și ale art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale. Reglementările privind procedurile de suspendare a actelor administrative unilaterale nu sunt contrare

prevederilor art. 1 alin. (4), ale art. 15 alin. (1), ale art. 16 alin. (1) și (2), ale art. 21 alin. (3), ale art. 24 alin. (1), ale art. 44 alin. (1) și (2) și ale art. 126 alin. (2) din Constituție, invocate. În acest sens invocă deciziile Curții Constituționale nr. 637/2006 și nr. 8/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 14 și art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate prin art. I pct. 20—22 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 14. — Suspendarea executării actului: „(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după seizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept. În acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.”;

— Art. 15. — Solicitarea suspendării prin acțiunea principală: „(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)—(7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).”

Textele constituționale invocate sunt cele ale dispozițiilor art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 15 alin. (1) referitoare la principiul universalității, art. 16 alin. (1) și (2) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (3) consacrat dreptului la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare și ale art. 44 alin. (1) și (2) care consacră principiile garantării și ocrotirii în mod egal de lege a proprietății private, indiferent de titular.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 14 și ale art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt criticate sub două aspecte principale: primul vizează încălcarea principiului separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție, deoarece se apreciază că activitatea de control jurisdicțional a instanței de judecată asupra actelor administrative constituie o ingerință a puterii judecătorești în exercițiul puterii executive; al doilea aspect privește condițiile de suspendare a executării actului, care creează, în opinia autorilor excepției, o inegalitate de arme între reclamant și pârât, afectează echitabilitatea procesuală, dreptul la apărare și aduce atingere, finalmente, dreptului de proprietate privată.

Cât privește primul aspect luat în discuție, Curtea constată că, prin Decizia nr. 700 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, nepublicată încă la momentul pronunțării prezentei decizii, a reținut că „principiul separației și echilibrului puterilor în stat presupune existența unui control reciproc între puterile statului, sub aspectul exercitării în conformitate cu legea a atribuțiilor lor specifice, acesta fiind un mecanism specific statului de drept și democratic pentru evitarea abuzurilor din partea uneia sau alteia dintre puterile statului. Principiul neagă opusul său, care este cel al unanimității, caracteristic statului totalitar și dictatorial. În același spirit, Constituția consacră, la art. 52, dreptul persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin rezoluționarea în termenul legal al unei cereri, să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei”. Ca atare, o astfel de critică de neconstituționalitate nu poate fi primită.

Referitor la al doilea aspect vizat de critica de neconstituționalitate, Curtea, prin jurisprudența sa în materie, a răspuns unor critici asemănătoare. De exemplu, prin Decizia nr. 1.129 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 856 din 13 decembrie 2007, Curtea, respingând excepția, a reținut următoarele: „Cererea de suspendare a actului administrativ poate fi introdusă în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, iar instanța are obligația de a soluționa de urgență cererea, cu citarea părților. Suspendarea actelor administrative reprezintă, așadar, o situație de excepție, întrucât acestea se bucură de prezumția de legalitate. (...) Mai mult, dispozițiile de lege criticate nu împiedică sub nicio formă soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, deoarece suspendarea actului administrativ atacat poate fi dispusă de instanța de judecată numai până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.”

Având în vedere cele mai sus arătate, Curtea constată că nici criticile de neconstituționalitate formulate în prezenta cauză, referitoare la încălcarea art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3) și a art. 24 alin. (1) din Constituție nu sunt întemeiate.

Cât privește invocarea prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, referitoare la principiul garantării și ocrotirii

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, deoarece prevederile art. 14 și ale art. 15 din Legea nr. 554/2004, conținând norme procesuale, nu afectează sub nicio formă dreptul de proprietate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 și ale art. 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Dumitru Bocai în Dosarul nr. 9.579/118/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal, respectiv de Societatea Comercială „Vigrope” — S.A. din Ploiești și Societatea Comercială „Vigogeo Invest” — S.A. din Ploiești în Dosarul nr. 4.803/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 786

din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhong Chunmei în Dosarul nr. 5.167/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde personal autoarea excepției, lipsind partea Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 106D/2008, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Ji Changnian în Dosarul nr. 5.166/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, precum și în dosarele nr. 546D/2008 și nr. 547D/2008, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, ridicată de Ji Gaozhen și Ye Liyong în dosarele nr. 7.898/2/2007 și, respectiv, nr. 5.856/2/2007 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund, de asemenea, personal, autorii excepției, lipsind partea Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că toate dosarele strigate se află la al doilea termen de judecată, iar Oficiul Român pentru Imigrări a depus note scrise prin care a solicitat respingerea excepțiilor ca neîntemeiate.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 106D/2008, nr. 546D/2008 și nr. 547D/2008 la Dosarul nr. 104D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, pentru motivele expuse în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 10 ianuarie 2008 și 6 martie 2008, pronunțate în dosarele nr. 5.166/2/2007, nr. 5.167/2/2007, nr. 7.898/2/2007 și nr. 5.856/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România și a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din aceeași ordonanță. Excepția a fost ridicată de Zhong Chunmei, Ji Changnian și Ji Gaozhen și Ye Liyong în cauze civile având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de returnare a acestora emise de Oficiul Român pentru Imigrări.

În motivările excepției de neconstituționalitate, având un conținut similar, se susține că refuzul de prelungire a dreptului de ședere temporară al cetățenilor străini pe considerentul că activitatea societăților comerciale ale acestora nu se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri contravine prevederilor constituționale și convenționale referitoare la protecția proprietății. Totodată, se arată că textele de lege criticate sunt discriminatorii, referindu-se numai la cetățenii străini aflați pe teritoriul României, nu și la cei români și, în plus, nu sunt suficient de accesibile și precise astfel încât să înlăture orice risc de arbitrar.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în punctul de vedere exprimat în dosarele nr. 104D/2008 și nr. 106D/2008, că excepția este neîntemeiată. În sprijinul acestui punct de vedere invocă bogata jurisprudență în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că acestea nu înfrâng dreptul de proprietate privată, al cărui conținut și limite sunt stabilite prin lege, și se aplică în mod unitar tuturor categoriilor de persoane vizate de ipoteza normei legale, fără privilegii și fără discriminări.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zhong Chunmei, Ji Changnian și Ji Gaozhen și Ye Liyong în dosarele nr. 5.167/2/2007, nr. 5.166/2/2007, nr. 7.898/2/2007 și nr. 5.856/2/2007 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, al căror cuprins este următorul:

— Art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b): „(2) *Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții:*

a) *activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri; [...]*

(3) *Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente: [...]*

b) *documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;”.*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul de proprietate, precum și prevederilor art. 14 din convenție și ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate asupra prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, prin prisma aceluiași critici ca și cele formulate în cauza de față și prin raportare la aceleași texte din Constituție și din celelalte instrumente internaționale invocate și în prezenta cauză, iar prin Decizia nr. 341 din 3 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 4 mai 2007, și prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 6 februarie 2008, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo reținute. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluțiile pronunțate cu acele prilejuri și motivele pe care acestea s-au întemeiat își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește dispozițiile art. 55 alin. (3) lit. b) din ordonanță.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane

Având în vedere rapoartele depuse în temeiul art. 17 alin. 1 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Comisia pentru cetățenie, constituită potrivit art. 13 alin. 1 din aceeași lege, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 10¹ din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cererile de redobândire a cetățeniei române persoanelor care au avut această cetățenie și au solicitat redobândirea ei, cu menținerea domiciliului în străinătate, prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă cererile de redobândire a cetățeniei române persoanelor care au avut această cetățenie și au

solicitat redobândirea ei, cu stabilirea domiciliului în România, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Gabriel Tănăsescu,
secretar de stat

București, 29 iulie 2008.
Nr. 2.037/C.

ANEXA Nr. 1

LISTA

persoanelor care solicită redobândirea cetățeniei române, cu menținerea domiciliului în străinătate

1. Bechet Grigore, fiul lui Boris și Nazarchevici Margareta (fiica lui Grigore și Natalia, născută la 15.06.1926 în localitatea Trușeni, județul Chișinău), născut la data de 13 aprilie 1985 în localitatea Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, bd. Traian nr. 23/1, ap. 128. (2.465/2006)

2. Botnaru Vasile, fiul lui Teodor și Ecaterina (fiica lui Popa Ion și Elena, născută la data de 7.10.1907 în localitatea Bălășești), născut la data de 8 mai 1973 în localitatea Bălășești, județul Bălți, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Bălășești, raionul Sîngerei. (6.424/2003) Copii minori: Botnaru Ana, născută la data de 20.12.1996, Botnaru Dumitrița, născută la data de 10.11.2000, și Botnaru Andreea, născută la data de 30.06.2007.

3. Buga Dina, fiica lui Cucu Pavel și Liuba (fiica lui Ion și Ana, născută la 1.09.1919 în localitatea Vasilcău, județul Soroca), născută la data de 24 august 1972 în Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Vorniceni, str. I. Soltis nr. 2, raionul Strășeni. (13.206/2003)

4. Buzgan Diana, fiica lui Vasile (fiul lui Ion, născut la 9.09.1924 în localitatea Goianul Nou, județul Chișinău, și Ecaterina) și Valentina, născută la data de 15 noiembrie 1984 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Durlești, str. Decebal nr. 25, județul Chișinău. (153/2008)

5. Dulgheru Ion, fiul lui Mihail și Valentina (fiica lui Ion, născut la 21.09.1926 în localitatea Cervan Iar, raionul Chilia, Odesa, și Parascovia), născut la data de 21 ianuarie 1982 în Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Gh. Asachi nr. 26, ap. 1. (4.180/2004)

6. Hîncu Andrei, fiul lui Iurie și Ludmila (fiica lui Neamțu Gheorghe, născut la 10.04.1922 în localitatea Cojusna, județul Chișinău), născut la data de 7 iulie 1979 în localitatea Cutuzov, județul Ialoveni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Ialoveni, str. Basarabia nr. 1, ap. 10. (7.298/2003)

7. Hîncu Lilia, fiica lui Breahna Ilie și Claudia (fiica lui Manoli Iacob, născut la 23.10.1921 în localitatea Văsieni, județul Orhei), născută la data de 16 iunie 1980 în localitatea Ruseștii Noi, județul Ialoveni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Ialoveni, str. Basarabia nr. 1/1, ap. 56. (7.299/2003)

8. Iachim Elena, fiica lui Pavel și Alexandra (fiica lui Ciobanu Gheorghe, născut la 1.06.1919 în localitatea Sireți, raionul Strășeni), născută la data de 21 august 1984 în localitatea Sireți, raionul Strășeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Sireți, raionul Strășeni. (1.011/2006)

9. Pascari Ana, fiica lui Anton (fiul lui Ion, născut la 11.03.1936 în localitatea Mitoc, raionul Orhei, și Parascovia) și Tatiana, născută la data de 30 septembrie 1983 în localitatea Mihailovca, raionul Cimișlia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Mitoc, raionul Orhei. (175/2008)

10. Pașcan Sergiu, fiul lui Ștefan (fiul lui Alexei, născut la 19.03.1917 în localitatea Fîrlădeni, și Sofia) și Valentina, născut la data de 27 mai 1985 în localitatea Fîrlădeni, raionul Căușeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Căușeni, str. Mihai Eminescu nr. 7, ap. 3. (171/2008)

11. Plop Mihail, fiul lui Petru (născut la 2.12.1935 în localitatea Topala, raionul Cimișlia) și Ana, născut la data de 25 septembrie 1966 în localitatea Topala, raionul Cimișlia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Valea Crucii nr. 6, ap. 157. (809/2007) Copii minori: Plop Mihai, născut la data de 9.06.1999, și Plop Marius, născut la data de 29.06.1990.

12. Plop Zoia, fiica lui Sircovschi Anton (născut la data de 25.12.1939 în localitatea Tîrnova, raionul Edineț) și Eugenia, născută la data de 24 iulie 1968 în localitatea Tîrnova, raionul Edineț, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. M. Sadoveanu nr. 26/1, ap. 133. (810/2007)

13. Stan Vasile, fiul lui Emilian și Iuliana (născută la data de 17.08.1931 în localitatea Ciulucani), născut la data de 18 martie 1966 în localitatea Ciulucani, județul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova,

localitatea Codru, str. Costiujeni nr. 12/8, ap. 47, județul Chișinău. (9.499/2003) Copii minori: Stan Emilian, născut la data de 5.11.1994.

14. Șova Vasilii, fiul lui Nicolai (născut la data de 1912 în localitatea Clococenii Vechi, raionul Glodeni) și Elizaveta, născut la data de 12 iulie 1949 în localitatea Clococenii Vechi, raionul Glodeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. V. Alecsandri nr. 102, ap. 6. (474/2008)

15. Țurcanu Valentina, fiica lui Ion și Ana (fiica lui Crelean Cozma și Elena, născută la data de 2.11.1914 în localitatea Geamăna, raionul Anenii Noi), născută la data de 14 ianuarie 1984 în localitatea Geamăna, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Geamăna, raionul Anenii Noi. (257/2008)

16. Vioară Lucia, fiica lui Beșelea Ion și Elena (fiica lui Bejan Mihail și Eugenia, născută la data de 24.12.1923 în localitatea Ciutești, județul Ungheni), născută la data de 14 martie 1985 în localitatea Criuleni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Criuleni, Str. Viilor nr. 7. (166/2008)

ANEXA Nr. 2

LISTA

persoanelor care solicită redobândirea cetățeniei române, cu stabilirea domiciliului în România

1. Batrîncea Tatiana, fiica lui Ion și Maria (fiica lui Ciobanu Maxim, născut la 20.01.1921 în localitatea Ustia, raionul Dubăsari), născută la data de 16 aprilie 1987 în localitatea Ustia, raionul Dubăsari, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Criuleni, bd. Biruința nr. 16, ap. 44. (155/2008)

2. Boian Mihail, fiul lui Valeriu (fiul lui Mihai, născut la 15.05.1931 în localitatea Carahasani, raionul Ștefan Vodă, și Elena) și Parascovia, născut la data de 18 aprilie 1985 în Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Ștefan-Vodă, str. Frunze nr. 7/1. (1.590/2006)

3. Borș Violeta, fiica lui Vasile (fiul lui Anatolie, născut la 19.04.1935 în localitatea Cozești, județul Bălți, și Ioana) și Ana, născută la data de 8 iunie 1987 în localitatea Mîndrești, județul Orhei, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Ciulucani, raionul Telenești. (176/2008)

4. Brînză Denis, fiul lui Victor (fiul lui Andrei, născut la 7.06.1930 în localitatea Slobozia Mare, județul Cahul, și Vasilisa) și Nadejda, născut la data de 19 iulie 1983 în localitatea Cahul, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cahul, str. C. Negruzzi nr. 135, ap. 7. (1.533/2006)

5. Cealenco Alexei, fiul lui Feodor (fiul lui Constantin, născut la 10.08.1925 în localitatea Camașovca, raionul Izmail, și Natalia) și Domnica, născut la data de 15 aprilie 1986 în localitatea Camașovca, raionul Izmail, Odesa, Ucraina, cetățean ucrainean, cu domiciliul actual în Ucraina, localitatea Camașovca, raionul Izmail, Odesa, Ucraina. (167/2008)

6. Ciocoi Viorica, fiica lui Valerian (născut la data de 23.11.1934 în localitatea Cuconești Vechi, județul Edineț) și Ecaterina, născută la data de 28.10.1960 în localitatea Ialoveni, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. M. Sadoveanu nr. 28, ap. 134. (17.466/2003)

7. Fală Mihail, fiul lui Ion și Taisia (fiica lui Matîșevschi Vasile, născut la 16.08.1922 în localitatea Căușeni, și Zinaida), născut la data de 27 septembrie 1973 în localitatea Căușeni, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Căușeni, str. Bogdan-Vodă nr. 31. (520/2004)

8. Gurghiș Svetlana, fiica lui Alexandru (fiul lui Petru, născut în anul 1924 în localitatea Sadova, și Vera) și Valentina, născută la data de 5 mai 1988 în localitatea Sadova, raionul Călărași, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Sadova, Str. Tineretului nr. 4, raionul Călărași. (174/2008)

9. Hotineanu Marta, fiica lui Victor (fiul lui Ilie, născut la 19.07.1937 în localitatea Telenești, și Zinaida) și Maria, născută la data de 18 martie 1985 în localitatea Telenești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Telenești, str. T. Vladimirescu nr. 20. (157/2008)

10. Lungu Dumitru, fiul lui Vasile și Eudochia (fiica lui Vacari Iacob, născut la 4.03.1915 în localitatea Drochia, județul Soroca, și Elisaveta), născut la data de 12 iulie 1981 în localitatea Drochia, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Drochia, Str. 31 August 1989 nr. 16, ap. 25. (169/2008)

11. Lungu Stella, fiica lui Matvei (născut la 26.02.1951 în localitatea Hîrbovăț, raionul Bravicea) și Ludmila, născută la data de 18 iunie 1985 în Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. V. Lupu nr. 46B, ap. 3. (158/2008)

12. Mereniuc Irina, fiica lui Vladimir și Valentina (fiica lui Boris, născut la data de 7.08.1936 în localitatea Bădragii Vechi, raionul Edineț, și Vera), născută la data de 6 august 1984 în localitatea Cupcini, raionul Edineț, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, bd. Dacia nr. 14, ap. 32. (160/2008)

13. Modval Igor, fiul lui Constantin și Olga (fiica lui Anton și Irina, născută la 3.05.1923 în localitatea Puhoi, județul Chișinău), născut la data de 13 aprilie 1975 în localitatea Puhoi, județul Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Vărativ, raionul Ialoveni. (8.987/2003)

14. Odagiu Nadia, fiica lui Nicolae și Ecaterina (fiica lui Ion, născut la 10.05.1936 în localitatea Borogani, și Varvara), născută la data de 10 februarie 1984 în localitatea Borogani, raionul Leova, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Borogani, raionul Leova. (244/2008)

15. Pîrău Valeriu, fiul lui Gheorghe și Lucia, născut la data de 22 aprilie 1968 în localitatea Leușeni, județul Lăpușna, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Testemițeanu nr. 29/2, ap. 62. (13.833/2003) Copii minori: Pîrău Cătălin-Dorin, născut la data de 12.12.2007.

16. Prisăcaru Alexandrina, fiica lui Vladilen (fiul lui Isail, născut la 6.06.1929 în localitatea Sturzeni, raionul Rîșcani, și Alexandra) și Platon Nadejda, născută la data de 4 decembrie 1986 în Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, Chișinău, str. Focșani nr. 47. (161/2008)

17. Smolenschi Alina, fiica lui Leonid și Raisa (fiica lui Barbu Ion, născut la 23.09.1933 în localitatea Pitușca, raionul Călărași, și Maria), născută la data de 25 iunie 1987 în localitatea Călărași, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Seliștea Nouă, str. Ștefan cel Mare nr. 18, raionul Călărași. (177/2008)

18. Stici Galina, fiica lui Nicolae și Tamara (fiica lui Maxim și Maria), născută la data de 5 octombrie 1984 în localitatea Telenești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Cișla, raionul Telenești. (5.903/2004)

19. Talpă Ruslan, fiul lui Gheorghe și Galina (fiica lui Rohac Petru, născut la 11.08.1921 în localitatea Pelinia, raionul Rîșcani, și Olga), născută la data de 3 martie 1981 în localitatea Pelinia, raionul Rîșcani, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Pelinia, Str. Învierii nr. 5, raionul Drochia. (168/2008)

20. Teodorescu Natalia, fiica lui Pavaluc Vladimir și Olga (fiica lui Tincul Piotr, născut la 14.03.1922 în localitatea Pîrîta, raionul Dubăsari, și Vera), născută la data de 17 iunie 1981 în localitatea Dubăsari, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Pîrîta, raionul Dubăsari. (162/2008)

21. Valihanova Natalia, fiica lui Boris și Natalia (fiica lui Rîbalco Timofei, născut la 1.01.1935 în localitatea Delacău, raionul Grigoriopol, și Daria), născută la data de 24 mai 1985 în Chișinău, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Crasnaia Gorca, Str. Viilor nr. 42, raionul Grigoriopol. (181/2008)

22. Verdeș Ludmila, fiica lui Aurel (fiul lui Pavel, născut la 20.01.1924 în localitatea Cușmirca, raionul Șoldănești, și Zinovia) și Silvia, născută la data de 20 mai 1985 în localitatea Șoldănești, Republica Moldova, cetățean moldovean, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Șoldănești, Str. Florilor nr. 1. (182/2008)

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
Nr. 2.065 din 3 iulie 2008

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE
Nr. 456 din 14 iulie 2008

ORDIN

pentru modificarea anexelor nr. 21 și 26 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 972/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici din domeniul energiei aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor

În temeiul art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 14 din Hotărârea Guvernului României nr. 381/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse,

în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor și ministrul muncii, familiei și egalității de șanse emit următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 21 și 26 la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 972/2008 privind aprobarea bugetelor de venituri și cheltuieli pe anul 2008 pentru unii operatori economici din domeniul energiei aflați sub autoritatea Ministerului Economiei și Finanțelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosgianian

nr. 309 din 21 aprilie 2008, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1*) și 2*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Paul Păcuraru

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
SOCIETATEA COMERCIALĂ ELECTROCENTRALE DEVA — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2008
al Societății Comerciale „Electrocentrale Deva” — S.A.

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2008 rectificat
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	1.090.109
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	1.090.109
		a) producția vândută	3	843.896
		b) venituri din vânzarea mărfurilor	4	239.603
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	
		- subvenții, cf.preved.legale in vigoare	6	
		- transferuri, cf.preved.legale in vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	
		e)alte venituri din exploatare	9	6.610
		- venituri din aplicarea OUG 128/2006	9a	
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	
		a)venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții financiare și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	
		d)alte venituri financiare	14	
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd. 46 + rd.49)	16	1.088.659
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	1.077.791
		a)cheltuieli materiale	18	655.491
		b)alte cheltuieli externe (cu energie si apă)	19	38.201
		c)cheltuieli privind mărfurile	20	239.602
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	47.240
		-salarii	22	32.737
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	271
		-cheltuieli cu asigurarile și protecția socială, din care:	24	9.301
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	6.785
		- cheltuieli privind contribuția de asigurări pt. șomaj	26	414
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	2.102
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	4.931
		- contravaloare energie electrică și termică conf. CCM	28a	1.899
		- cheltuieli sociale prevăzute de art.21, alin.3, lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, din care:	29	693
		- tichete de creșă (cf.art.3 din Legea nr.193/2006)	30	
		- tichete cadou (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	31	
		-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	587
		- tichete de masă	33	1.752
		e)ajustări de valori privind imobilizările corporale și necorporale	34	40.623
		f)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	56.634
		- cheltuieli privind prestațiile externe, din care:	36	50.402
		-cheltuieli de protocol, din care:	37	20
		- tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	38	
		-cheltuieli de reclamă și publicitate	39	20
		- tichete cadou pentru cheltuieli de reclamă și publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	40	
		- tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	41	
		-cheltuieli cu sponsorizarea	42	20

0	1	2	3	4
		-alte cheltuieli, din care:	43	6.232
		-taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	
		-redevența din concesionarea bunurilor publice	45	
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	10.868
		-cheltuieli privind dobânzile	47	10.868
		-alte cheltuieli financiare	48	
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	1.450
IV.		IMPOZIT PE PROFIT	51	232
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPA DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	1.218
	1.	Rezerve legale	53	73
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	1.145
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pt. Proiecte cofinanțate din imprumuturi externe, precum și pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor imprumuturi externe	56	
	5.	Alte repartizări prevăzute de lege	57	
	6.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiul financiar de referință	58	
	7.	<i>Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat</i>	59	
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	60	
VI		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	77.623
	1.	Surse proprii	62	40.623
	2.	Alocații de la buget	63	
	3.	Credite bancare	64	37.000
		- interne	65	37.000
		- externe	66	
	4.	Alte surse	67	
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	77.623
	1.	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	51.543
	2.	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	70	26.080
		- interne	71	14.080
		- externe	72	12.000

0	1	2	3	4
VIII		REZERVE, din care:	73	
	1.	Rezerve legale	74	
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	
IX		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	1.090.109
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	1.088.659
	3.	Număr prognozat de personal la finele anului	80	1.055
	4.	Număr mediu de salariați total	81	1.055
	5.	Fond de salarii, din care:	82	32.737
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	32.245
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	492
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat(lei/pers.)	85	2.547
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) - în prețuri curente	86	1.033
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) - în prețuri comparabile	87	1.033
	9.	Productivitatea muncii în unitați fizice pe total personal mediu (unitați fizice/persoana)	88	
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/ venituri totale x 1000) (rd.77/rd.76)	89	999
	11	Plăți restante - total	90	6.613
		- prețuri curente	91	6.613
		- prețuri comparabile(rd.90x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	6.613
	12	Creanțe restante - total	93	75.050
		- prețuri curente	94	75.050
		- prețuri comparabile(rd.94x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	75.050

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
SOCIETATEA COMERCIALĂ HIDROSERV HAȚEG — S.A.**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI RECTIFICAT PE ANUL 2008**
al Societății Comerciale „Hidroserv Hațeg” — S.A.

— mii lei —

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC rectificat
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.02 + rd.10 + rd.15)	1	27.024
	1.	Venituri din exploatare-total, din care:	2	27.021
		a) producția vandută	3	26.076
		b) venituri din vânzarea marfurilor	4	350
		c) venituri din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri, din care:	5	
		- subvenții, cf.preved.legale în vigoare	6	
		- transferuri, cf.preved.legale în vigoare	7	
		d) producția imobilizată	8	365
		e)alte venituri din exploatare, din care:	9	230
		-venituri din subvenții de exploatare aferente altor venituri	9a	
		-alte venituri din exploatare	9b	230
	2.	Venituri financiare-total, din care:	10	3
		a)venituri din interese de participare	11	
		b) venituri din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	
		c) venituri din dobânzi	13	2
		d)alte venituri financiare	14	1
	3.	Venituri extraordinare	15	
II.		CHELTUIELI TOTALE (rd.17 + rd. 46 + rd.49)	16	26.763
	1.	Cheltuieli de exploatare-total, din care:	17	26.752
		a)cheltuieli materiale	18	6.311
		b)alte cheltuieli externe(cu energie și apă)	19	37
		c) cheltuieli privind mărfurile	20	360
		d)cheltuieli cu personalul, din care:	21	13.257
		-salarii	22	8.327
		- contracte de mandat/contracte de performanță	23	268
		-cheltuieli cu asigurările și protecția socială, din care:	24	2.325
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale	25	1.676
		- cheltuieli privind contribuția de asigurari pt. șomaj	26	103
		- cheltuieli privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	27	546
		-alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	2.337
		- sume aferente influenței din litigii, drepturi de personal	28a	1.139
		- cota de energie	28b	600
		- cheltuieli sociale prevăzute la art.21, al(3), lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	198
		- tichete de creșa (cf.art.3 din Legea nr.193/2006)	30	4
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	31	27
		-fonduri speciale aferente fondului de salarii	32	100
		- tichete de masă	33	300
		e)ajustarea valorii imobilizarilor corporale și necorporale	34	1.390

0	1	2	3	4
		f)alte cheltuieli de exploatare, din care:	35	5.397
		- cheltuieli cu prestațiile din afara societății, din care:	36	5.095
		-cheltuieli de protocol, din care:	37	14
		- tichete cadou pentru cheltuieli de protocol (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	38	
		-cheltuieli de reclamă și publicitate, din care:	39	19
		- tichete cadou pentru cheltuieli de reclama și publicitate (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	40	
		- tichete cadou pentru cheltuieli pentru campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi (cf.art.2 din Legea nr.193/2006)	41	
		-cheltuieli cu sponsorizarea	42	19
		-alte cheltuieli, din care:	43	302
		-taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	44	
		-redevența din concesionarea bunurilor publice	45	
	2.	Cheltuieli financiare-total, din care:	46	11
		-cheltuieli privind dobânzile	47	10
		-alte cheltuieli financiare	48	1
	3.	Cheltuieli extraordinare	49	
III.		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	50	261
IV		IMPOZIT PE PROFIT	51	40
V		PROFITUL CONTABIL RAMAS DUPA DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	52	221
	1.	Rezerve legale	53	13
	2.	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	54	
	3.	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevazute de lege	55	
	4.	Constituirea surselor proprii de finanțare pt. Proiecte cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pt.constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi externe	56	
	5.	Alte repartizari prevazute de lege	57	
	6.	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul agentului economic în exercițiul financiar de referință	58	
	7.	<i>Minim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat</i>	59	104
	8.	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevazute la pct.1-7 se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare	60	104
VI.		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	61	1.390
	1.	Surse proprii	62	1.390
	2.	Alocații de la buget	63	
	3.	Credite bancare	64	
		- interne	65	
		- externe	66	
	4.	Alte surse	67	
VII.		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	68	1.390
	1.	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	69	1.390
	2.	Rambursări rate aferente creditelor pentru investiții	70	
		- interne	71	
		- externe	72	

0	1	2	3	4
VIII		REZERVE, din care:	73	13
	1.	Rezerve legale	74	13
	2.	Rezerve statutare	75	
	3.	Alte rezerve	76	
IX.		DATE DE FUNDAMENTARE	77	
	1.	Venituri totale	78	27.024
	2.	Cheltuieli aferente veniturilor totale	79	26.763
	3.	Numar prognozat de personal la finele anului	80	189
	4.	Numar mediu de salariați total	81	188
	5.	Fond de salarii, din care:	82	8.327
		a) fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă cu durată nelimitată de timp	83	7.952
		b) alte cheltuieli cu personalul	84	375
	6.	Câștigul mediu lunar pe salariat	85	3.525
	7.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) - în prețuri curente	86	144
	8.	Productivitatea muncii pe total personal mediu (mii lei/pers.)(rd.78/rd.81) - în prețuri comparabile	87	
	9.	Productivitatea muncii în unitati fizice pe total personal mediu (numar de intervenții/persoane)	88	20,75
	10	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totalex1000) (rd.16/rd.1x 1000)	89	990
	11	Plăți restante - total	90	254
		- prețuri curente	91	254
		- prețuri comparabile(rd.90x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	92	254
	12	Creanțe restante - total	93	116
		- prețuri curente	94	116
		- prețuri comparabile (rd.94x indicele de creștere a prețurilor prognozate)	95	116

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE

— Prețuri pentru anul 2008 —

Denumirea publicației	Suport fizic			Suport electronic	
	Abonament anual (lei)	Abonament trimestrial (lei)	Abonament lunar (lei)	Abonament anual (lei)	Abonament lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150	960	90
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—		
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—	420	40
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—	720	65
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—	240	25
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—	1.080	100
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—	900	85
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—	240	25
• Colecția Legislația României	450	112	—	—	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—	—	—
• Breviar legislativ	70	17	—	40	—
• Repertoriul actelor normative apărute în Partea I	120	—	—	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns, disponibile prin comandă.

Prețurile includ TVA 9%.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 283206